

h52944

1930/nr.2

LEI 5.—

REVISTĂ DE ARTA MODERNA

nr.

Bucureşti, 13 — 21 Octombrie 1930.

STRIGAT

Numai sunt locuri pentru spectacol.

Poftiți, domnilor!

Cine se grăbește sare puntea ce stă să se rupă.

Azi încă.

Miâne încă.

In orice zi, în orice oră, în orice clipă.

Aripile tipă fălfăirea morții peste tâmpale.

Poftiți, poftiți!

Cine pierde trenul va plâng pe şine. Cine îl va ajunge va plâng sub şine. Dar va plâng veritabil.

Scena și-a deschis gura; priviți-o cum cască.

Dărâmați-vă rădăcinile trecutului ce putrezind în voi vă vor face să putreziți.

Ascultați vuful oceanului care se naște; valurile lui, copii încă, se joacă cu mingi de stâncă întunecată.

Se joacă până la sosirea maturității care ii va arunca munți pe umeri.

Micăti-vă, viermi adormiți în fundul pământului!
Pernele voastre miroș a putregaiu.

Vă oferim bolovani sub cap în loc de perne; tăria
bolovanilor e mai moale decât toată pernele voastre.

Sculați-vă !!!

Vedeți cum a inceput să pulseze sânge închegat între
clipele scurse?

Striviți-vă plo-nițele, călare.

Indreptați-vă ochii mâncăți de intuneric către... (Nici
până azi nu se știe).

Ierbivorii cugetării s-au dus să pască în câmpiiile Elisee
iar omnivorii sufletului cauță în toate ungherele piroane
pentru lipirea lor de hărtie.

In nervi este un fluid care cercetează tot ce este inexis-
tent pentru țesutul de nucă al capului și mai ales al nucii
uscate încă de Faraoni, la foc.

Poftiți la noi ca să vedeți în locul unei cortine care
cască, o cortină care tipă.

Poftiți ca să vedeți în locul izvorului din chitară, lacul
cel mai lipsit de valuri, lacul ucis de tăietura clipelor.

Un torrent care dărâmă.

Un torrent care clădește.

Aci se pot găsi pompe pentru pulsăriile cele mai
răzvrătite.

Venîți la noi și veți auzi adevarata goarnă a veacului.

Venîți la noi și veți simți aproape, adevarata diafragmă
a celei mai viguroase vibrațiuni.

Constantin Brâncuși: venit, vidi, vici.

Femur sintetic

Ce oranjadă pe cadranele veline
Când orhidee, meridiane firave
Deschid induxului de anilină
Hangarele Printesei Scandinave.

Dar pendularea submarinului de tuș
Pe a-eile sculptate'n esofag
Și ce coctail amprente de plus
Pe toga ultimului mag

Femur sintetic, cicatrice în auz
Cu cerul distilat în ebrubeta-navă
Cu hidrargirul din havuz
Striga târziu Printesa Scandinavă.

Aureliu

Solstițiu echivoc

Serai distilat în chiuvetele vântului,
Femurul e un pendul herald lichid,
La intersecțiile din glandele pământului
Pășesc gondole, etuve de carbid.

In praia difuzării orizontale,
Celuloidul, un jongleur de fard,
Iuminăriile în trup sunt ancestrale
Sunt adumbrile cortegiilor ce ard.

Dar echipajile, landouri de narcotic,
In teracota abdomenului atol
Stau pescăruși, cearcăne de khol
Și cerul o eșarfă de haotic.

॥ ॥ ॥ ॥ ॥

Doză electro-magnetică

Corzile sunt în extenso —

Secțiuni de gât condensate în zgârieturi concentrice tresăltă pe trambulină și gargarisesc sunete pribegie pentru hrănit invizibilitatea spațiului moloch, poate flămând, poate săturați.

Un gât însă — supra-gât — e constant, și în repetiție își monotonizează viața în fața unui embrion timid care tremură la orice tangentă.

Ascuns în cămașa lui îndoliată, copilul tenace și erudit, rămâne gânditor ca o piatră pe un câmp.

Apoi reîncepe cramponându-se până ce simte că bucăți din el, copii mici și infimi câteodată infirmi, își iau sborul de translat și pe finețea marelui obraz al universului.

Ca niște femei ușoare și totuși grele se întind spre a agăța proeminente dure și speciale.

Ajunși în basso-relief, copiii nu sucombă, ci își dau un tribut din carnea lor transparentă și zburdalnici se dau peste cap. În dorința de a înainta ei se divid în spațiu.

Progenitura rămasă, odă progresului și satisfacție pentru o generație, se scurge arteră tăială în corpul sinonim zămisirii.

Aici se simte fericită și sburdă, muscă înebunită de un punct matematic.

În cristale, spontan se sparg, sunete din izvor.

Roșile în haine vărgate se rostogolesc; apoi uimită de un jalon semnificativ și surprinsă de o avalanșă, încremenesc.

Un fluer de plămân cu baccil Kock se întinde săgeată în membrana dormică de a prinde cât mai mult.

Sinonim cutiușei suspendate, se aud bătăi sentimentale de inimă hrănite de $\frac{2}{4}$.

O liniște imprestrijată de trei puncte în zbor și posterior auzi înghesuindu-se vibrații de modelat inimi și nervi.

Câteodată ele cad pe creer și rumegă periferii sensibile.

Un gest spasmodic se aruncă spre o vizuire sferică și pălată.

Gata.

Mihail Hubert

In laboratoarele „ALGE“, se prepară:

Femur sintetic de Aureliu Barangă

Bumerang de Gherasim Luca

Mixomicete o plachetă cu desene de S. Perahim

Ritul clădirilor de ebonită

Cu coronițe în ceasornicele balurilor interne
înima își desface cadranele în patru numere,
iubirea, voal punctat cu sclipiri găsite prin stele,
aerul cloroform taie canalele mîntii,
chitarele pe note de coaste, ferăstrău de mătase pe curelele
violoncelelor,
decor liniștit în gura lunii și-a munților.

Fântâna din ascunzișuri bate tictacul faptelor
cu degetele vătuite pe o masă de marmoră.

Frământarea a tras cărări de ebonită prin păr,
oglinzile ochilor au cuprins în pupile un punct,
fața cu foaia turnată'n melodii a atipit
și gândul e răsturnat pe zbârciturile vremii.

Malviei

Ti-am întins o cupă,
ca o verandă a înimiei,
un landou de tăcere,
o portocală de vibrații.
Ai luat din fructiera
efervescentă din cauza
unui acid necunoscut
un curcubeu, cel mai
albastru, cel mai transparență.

Și golăfatre am-ul
din emoția gândului
răzvrătit din meduzele
orelor și-a cusut o draperie
de zâmbet pe buze.

Ai prins în năvoadă
dele privirilor stelele
tăiate într'un linoleum
ireal și ai trepanat craniul năpăji cu un browing
al răzvrătirii.

Ai încercat să scurmi
un cadran al tacerii
cu târnacoapele glăsului
pentru scrumiera
întoarcerilor pe potecile săngelui.

Ai țesut un înveliș
pentru celula sufletului
ai ros pupilele noști
ca în sticla cu tuș a
lui Puiu, ai tăcut! În
prora incandescență
ale visului erau răsunătate
ca într'o piruetă
de râs cristalin.

A doua zi, când ai
desfăcut ambalajele
surprizei, catherinei bra-
tului era un minutar
la intrarea în anticam-
mera surâsului.

Ferestrele și-au acordat saxofoanele tacerii,
perdelele au incremenit cu valurile'n roșu,
jargonul muștelor vorbește la urechea plafonului;
iata acest început de frământare.

Mi-am îngropat glasul în pulpa pământului,
răuri, mâinile s-au scurs pe delăturii
și înăbușită e Niagara sughițului
pe mușchii fulgilor
și de răsunetul pereților țesuți cu vata.

Rafelele poverilor au parcurs ce-au putut să parcurgă,
azi e sfârșitul unui început,
răsunetul inimii a intrat prin gura heraldului din turnuri,
și numele editurii s'a cusut pe ultima cămașă a sufletului.

Gherasim Luca

Gherasim
Luca

Gravură de
S. Perahim

dragă puiule,

iartă-mă că am întârziat atât, de a te saluta
pe ocoală de hârtie scuipată în șarpele turtit
care vine și pleacă la ore regulate.

n'am fost consecvent și se explică de altfel
neavând decât două pendule care astăzi nu mișcă
din cauza grăsimii.

dar acum făcând o secțiune transversală prin
cele cinci canale saxone, grăsimea s'a revărsat
peste digurile hârtiei.

Pap.

în burtă mea de porc crește păpușoi sădît de
o mie de semințori, toți la un loc având 5 de-
gete și cu 5 din dreapta = 10, nu sunteu care îți
scriu, e o gâscă saprofită.

zoia s'a prefăcut și e! într'un stafilococ, divi-
zându-se în fiecare zi și latră înghițind limpezi-
mea cerului și toți munții lânoși.

ospitiul este insula șerpilor pentru oamenii
cuminți.

aici este balamucul copacilor.

și când răsturnăm aci alele ne cumințim și noi,
puiule, nu îți se pare curios că doi ochi încap
în cap?.

e seară când îți scriu, în fundul răcorii se
îneacă castanii și urlă cu sirenele în cerul guri.
acum, ca întotdeauna, seara, vreau să dorm.

nu îți se pare straniu să dormi nocptea?

trimite iertarea sacerdotală împreună cu urmă-
torul interrogatoriu:

câți chilometri înghiți pe oră?

faci efervescență cu acizii?

divulgă urgent căci te pupă

tot sesto

—brașov —

G A N D

Când mă prefac în metru pentru adâncime
Și îmi cobor privirea în nimic,
De câte ori voiu cere o mărime
Voiu căpăta un capăt de popic.

Și n'am să șiu de-i farsă ori chemare
Și-mi voiу intoarce săngele pe dos,
Voiu răvăși hârtia în dosare
Și am s'o rod cum câinele un os.

Dar ce îngust palat pierdut în ață!
Când am să tip să nu mă ascultați
Și dacă timpul cu valiza'n viață
Va trece'n fugă, voi să mă chemați.

Fobourg

Iată pe trambru-lina cerului, luna
dansatoare pe
sârma incandescentă. Și toate pietele cocite
și rupte din rochiile răvășite prin turnee au
inundat un acvarium în care pe fi sunt tăiași
în amprentul îngerilor albi,

Iată : i acest alpenstock ca un furuncul de
cangrenă : i ca un penis uriaș care trepanează
ecuațiile cerului, din care în zori vor ieși cocorii de sun
din abdomenul fabricii, în care în această oră fermenteaază submarine cu ulei în orbite.

Iată pe balustradele norilor saltul mortal care zgudurie
letargia spitalelor astrale ca un de irium tremens : i ca un
vuiet al acrobatului, sirena.

Dar fiecare mâna, întinsă acum ca un salut fascist
este un candelabru în onixul tăcerii.

Răsună gongul care anunță începutul spectacolului
stereotip.

Au răsunat în semaforul creerilor preludii pentru aran-

Si voiu veni cu brațele în clește
Si vă voiу smulge dîntele trecut
Voiu slobozi un imn nebun de pește
Si veți simți căldură de sărut.

Apoi hârtia răvășind nimicul
Va tremura arzând pe mîcul mic
Si asvârlind și metrul și popicul
Vă voiу urma ca lupul după dric.

jarea decorurilor.
Si fiecare lovitură de ciocan este o baghetă
frântă și un acce-

lerat epileptic intrat în stație.

Dar această hemoptizie, metteur en scéne
care săgeteaază praful aerian căzut ; naftalină
după haine toamna.

Iată începutul, paralel cu tramwaiile cari
au sfârtecat coaja pământului.

Iată spectacolul care aduce tristețile ca bandajele, pe
rânilor purulente ale susțelului.

Iată începutul.

Iată începutul ca un cocktail sfârșit.

Celula la această reprezentăție s'a ridicat sus, pe
maralele din porturile dunărene.

Iată aplauzele râzlețe ca în cinematografele de cartier
când învinge Edi Pollo.

Și pianul mecanic cu notele false ca hârtiile de bancă
ascunse în port-cartes-ul stomacului dilatat.

Iată tristețile dealungul metrourilor, arterele pe cari

le disecă dulăii pământului.

Pământ care ucizi cu mainile cele mai perfecționate, cablurile de mielină.

Pământ!

Iată sfârșitul în gangurile blenoragice ale străzilor și iată sfârșitul în cutia felină-rului, în coamă când stăruie amintirea ca o coajă, pe rana de mult vindecată.

Iată agonia foburgului, noaptea.

Foburg, jertfelnic pentru limpezirea noptilor de delir.

Imi împlânt pumnalul într'una din coliviele tale abscons și îi sug pervers și fals prelungirile ca în landourile de seară unde se destramă și se prăbuesc țesuturile.

Gheorghe Crașin

A sosit o sondă dela Buștenari cu petrol în testicule: GEO BOGZA.

Nu cotrobăi prin sertare, poți să plângi în beciu.

Dacă pui argint în mitră, scoți desigur mitrat de argint.

S. Perahim

Barbiene

Narcoticul nu e decât un covor de Persia pentru un vagabond.

Până și câinii știu să scuipe în zdrunțe.

Castanii cască spini.

V I D

Și tot aşa să râzi și tot aşa să plângi ca un câine la degetele caselor, căutând în canalele lor restul murdăriei spre alăptare.

O locuință cu un munte de granit spânzurat pe un fir de păr și atârnându-ți deasupra capului, iată toată averea moșiei tale răvășită de hipopotamii ceasului din perete.

Singură, traectoria este o înveninare pentru săgețile ceasornicului. În tolbele lor ce le au cu miile stăpânii sălășluiește virusul cu gura, crater către cer, vrăjind cu magnetismul lui blândețea apăsătoare a norilor.

Singura desmierdere pentru înălțime este despicierea unui fulger și singura odihnă

pe speteaza forțelor este o torță răzvrătită pentru adânc.

Auzi dansul spăzuraților de aramă din turle?

Vezi cântecul arătând priveliștea pământului cu clapele închise și sigilate de cruci?

Acesta este lăndoul care se pregătește în laboratoarele vremii pentru tine.

Tu și tot ce îți-a încoroiat spatele veți fi duși în siciul nupțial.

Lacrămile nu se vor prăvăli în van, în noroi, căci nimeni nu are în burduf lacrimi pentru tine.

Și deoară câteva blesteme îți vor scutura timpanele pentru

Z

etul enciclopediei de amintiri.

Dar poate nici atât.

Și azi când stai fără tabernacol, la voia inchiziției solare, cu broștele pecete pe piept pentru secvestrarea bătăilor din tine nu te gândești decât că vidul arterelor tale te arde și la orice zâmbet asvârlit din greșeala fie, nu răspunzi decât cu ochii, cărpe muiate în cavou.

Sesto Pals

Colaborează:

A	M	S	S	D	G	G
u	i	.	e	.	h	h
r	h		s	e	e	
e	a	P	t	A	r	o
l	i	e	o	m	a	r
i	l	r	p	s	g	
u	a	P	r	i	h	
H	h	a	e	m	e	
B	u	i	l	n		C
a	b	m	s	t	L	u
r	e				C	a
a	r				u	s
g	t				a	i
a					n	

Redacția : Bulevardul Mărășești, 103.